

Как врач должен обеспечить доступ пациента к его медицинской карте: комментарий юриста

Как показала практика, не только пациенты и обычные врачи не знают установленного порядка доступа пациентов к их медицинским документам, но даже юристы гор- и облздравотделов не сильно вникают в установленный законодательством порядок предоставления медицинской информации на запрос пациента.

Вследствие правового нигилизма возникают разнообразные конфликты как между врачом и пациентом, так и между врачом и его руководством.

В этой публикации мы детально рассмотрим установленный законодательством порядок доступа пациентов к их медицинским документам.

Итак, согласно ч. 1 ст. 39 Основ законодательства Украины про охрану здоров'я: «Пациент, який досяг повноліття, має право на отримання достовірної і повної інформації про стан свого здоров'я, у тому числі на ознайомлення з відповідними медичними документами, що стосуються його здоров'я.

С какими документами имеет право ознакомиться пациент

Как видим, приведенная норма устанавливает право пациента на ознакомление с любыми медицинскими документами, которые касаются его лично.

Но, Основы законодательства Украины про охрану здоров'я содержат лишь декларативное утверждение о наличии права на доступ к медицинским документам, не устанавливая четкого алгоритма реализации пациентом этого права.

Более детально порядок реализации права пациента на доступ к медицинским документам установлен Законом Украины «Про захист персональних даних».

Напомним, что «персональні дані — відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована» (ст. 2 Закон України «Про захист персональних даних»).

Таким образом, медицинская документация подпадает под определение «персональні дані». А п. 3 ст. 8 Закону України «Про захист персональних даних» прямо установлено, что физическое лицо, персональные данные которого обрабатываются, имеет право на доступ к ним.

Какие действия должны быть сделаны со стороны пациента

Пациент, желающий получить доступ к своей медицинской документации, обязан подать письменное заявление.

Согласно ч. 6 ст. 16 Закону України «Про захист персональних даних», «суб'єкт персональних даних має право на одержання будь-яких відомостей про себе у будь-якого суб'єкта відносин, пов'язаних з персональними даними, за умови надання інформації, визначеної у пункті 1 частини четвертої цієї статті, крім випадків, установлених законом».

Пункт 1 ч. 4 ст. 16 Закону України «Про захист персональних даних» устанавливает лишь требование указать «прізвище, ім'я та по батькові, місце проживання (місце перебування) і реквізити документа, що посвідчує фізичну особу, яка подає запит (для фізичної особи — заявника)».

Однако сложно представить заявление о доступе к персональным данным, состоящее только из вышеприведенной информации. Поэтому для устранения ненужных споров все равно следует просить у пациента указать данные, предусмотренные п. 1, 2, 3 ч. 4 ст. 16 Закону України «Про захист персональних даних», а именно:

«1) прізвище, ім'я та по батькові, місце проживання (місце перебування) і реквізити документа, що посвідчує фізичну особу, яка подає запит (для фізичної особи — заявника);

2) відомості про базу персональних даних, стосовно якої подається запит, чи відомості про володільця чи розпорядника персональних даних;

3) перелік персональних даних, що запитуються».

С учетом требования о наличии письменного заявления, устные запросы рассматриваться не должны.

Как установлено ч. 5 ст. 16 Закону України «Про захист персональних даних», «строк вивчення запиту на предмет його задоволення не може перевищувати десяти робочих днів з дня його надходження. Протягом цього строку володільць персональних даних доводить до відома особи, яка подає запит, що запит буде задоволено або відповідні персональні дані не підлягають наданню, із зазначенням підстави, визначеної у відповідному нормативно-правовому акті. Запит задовольняється протягом тридцяти календарних днів з дня його надходження, якщо інше не передбачено законом».

Можно ли отдавать пациенту на руки оригинал

На основании вышеприведенных норм законодательства можно сделать вывод о том, что пациент имеет право получить полный доступ к своей медицинской документации двумя способами — либо лично ознакомиться с оригиналами, либо получить их копии.

По запросу пациента заведение охраны здоровья не имеет права отдать пациенту на руки оригинал — его медицинскую карту — только копию. Оригинал медицинской карты в любом случае должен оставаться у заведения охраны здоровья. Этот вывод дополнительно подтверждается еще и следующим.

Согласно п. 38 Інструкції щодо заповнення форми первинної облікової документації № 003/о «Медична карта стаціонарного хворого № __», затверджено наказом Міністерства охорони здоров'я України від 14 лютого 2012 р. № 110, медицинская карта стационарного больного (оригинал) должна храниться в архиве заведения охраны здоровья. При этом ее срок хранения составляет 25 лет (п. 40 Інструкції щодо заповнення форми первинної облікової документації № 003/о).

Аналогичные требования установлены и в отношении медицинской карты амбулаторного больного. Так, согласно п. 23 Інструкції щодо заповнення форми первинної облікової документації № 025/о «Медична карта амбулаторного хворого № __», затверджено наказом Міністерства охорони здоров'я України від 14 лютого 2012 р. № 110, медицинская карта амбулаторного больного «повинна зберігатися в реєстратурі амбулаторно-поліклінічного закладу». А срок хранения этой карты составляет 5 лет (п. 26 Інструкції щодо заповнення форми первинної облікової документації № 025/о).

Таким образом, невозможно выдать пациенту оригинал медицинской карты, не нарушив вышеприведенных норм законодательства, а значит, даже если пациент потребует выдать ему оригинал его медицинской карты, врачу следует отказать, разъяснив возможность либо лично ознакомиться с оригиналом, который после ознакомления останется во владении заведения охраны здоровья, либо получить копию своей медицинской карты или отдельных медицинских документов.

Читайте также «Персональные данные пациентов: что необходимо знать медикам».

О.Ю. Юдин,
адвокат, член Комитета медицинского и фармацевтического права
и биоэтики Национальной ассоциации адвокатов Украины